

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30
Cenzorii nefracate nu se primește. — Manuscrisurile nu se întorc.

INSERATE
se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele:

BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena la N. Dukas Nachf.,
Nuz. Angenfeld & Emeric Leuner,
Helmrich Schalk, A. Oppel,
Nacht. Anton Oppel.
în Budapesta: la A. V. Goldberger,
Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).

PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o coloană
10 bani pentru o publicare. —
Publicări mai dese după tarife
și învoială. — RECLAME pe
pagina 8-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în Măcare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumă la toate ob-
iectele poștale din țară și din
afară și la d-nii colectori.

Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, etajul I.
Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu două în casă. Pe un an
24 cor., pe 6 luni 12 cor., pe
trei luni 6 corone. — Cu escriptur
10 bani. — Atât abonamentele
cât și inserțiunile sunt a se
păstra înainte.

Nr. 234.

Brașov, Joi 24 Octomvrie (6 Noemvrie).

1902.

Românii și Bulgarii.

Apropiata întâlnire a regelui Carol al României cu principele Ferdinand al Bulgariei, este apreciată pretutindeni ca un eveniment de-o importanță deosebită politică. E semnificativ, că însăși presa bulgară e cea mai stăruitoare în a accentua din zi în zi mai mult însemnătatea întrevederii domnitorilor celor două state vecine, pe care le desparte Dunărea.

Țiarul oficios „Bulgaria“ dă, că amintita întvedere este de-o importanță netăgăduită pentru cele două popore vecine, dovadă, că toate neînțelegerile de acum doi ani, au dispărut cu desăvârșire. „Bulgaria și România“, dă Țiarul oficios, „vor continua din nou a trăi ca buni vecini și prietini“. În același sens scrie dela Sofia și corespondentul țiarului „N. Fr. Presse“, dîcînd, că Bulgarii înșiși au ales Rusciucul ca loc al întvederii, și că visita este o probă, că regele României apreciază atitudinea leală a principelui Ferdinand și eforturile sale contra elementelor turbulente din Bulgaria.

În genere foile din Viena dau multă importanță vizitei regale române în Rusciuc, asigurând că în cercurile cele mai bine informate din Viena se consideră omagiul, ce l'a adus societatea de binefacere slavă din Moscva regelui Carol, precum și visita acestuia în Bulgaria ca un efect al politice emanate dela Petersburg și Viena, politică care ar nîsui să delăture toate diferențele ce pot fi stricăcioase păcii și susținerii stărei actuale în peninsula balcanică, amăsurat învoielei austro-ruse. Alte țiare din străinătate sunt de părere, că inițiativa pentru apropierea dintre Bulgaria și România s'ar fi luat dela Petersburg și Sofia.

În tot cazul este bător la ochi, că Societatea de binefacere slavă își aduce aminte, după două-deci și cinci de ani, de partea ce au avut'o

și Românii în frunte cu domnitorul lor la victoriile dela Plevna.

Fără îndoială, societatea cea mare rusescă prin omagiul adus regelui Carol pentru strălucitele fapte ostășesci ale armatei române, a avut de scop ceva mai mult decît a săvîrși un act de recunoștință întîrziat. De sigur că prin manifestația aceasta a voit să marcheze, că politica rusescă vrî să fie binevoitoare și față cu România și că nu urmăresce scopuri ostile acesteia.

Interesant este și un articol, cel publicat „Pester Lloyd“ de Marți despre întvederea dela Rusciuc. Acest articol, ca mai toate ce le publică numita foie în cestiuni ale politice esteriore, este mai mult séu mai puțin inspirat de cătră oficiul nostru de esterne. Clișeul e cel vechiu, dér modul cum talmăcesce întvederea, se deosebesce într-o cât-va de vederile pressei din străinătate.

Și articolul din cestiune înșiră întvederea regelui României cu principele Bulgariei între întemplările politice de însemnătate. Dér adauge imediat: „Judecând lucrurile mai exact, această întvedere nu armoniază pe deplin cu dispozițiile celor două popore, căci există și ađi acele contraste naționale și politice, cari au fost cauzat turburarea raporturilor diplomatice între Bucuresci și Sofia. Intilnirea, dă „P. Lloyd“, nu se face de aceea, fiind-că ar exista simpatii între Români și Bulgari, ori fiind-că din întvederea aceasta ele s'ar pute desvolta curînd; întilnirea regelui Carol cu principele Ferdinand avea motive mult mai simple, fiind o urmare a celor două vizite, ce le-a făcut principele Bulgariei în Sinaia, și cari din considerațiunii de curtoasie au trebuit să fie întorse. Contra-visita nu se mai putea amăna, fiind-că din partea bulgară s'a arătat pe cale diplomatică o viuă interesare de acesta.

Cu toate astea fôia semioficiôsă din Pesta dă expresiune do rînței, ca să se stabilească relațiuni

amicabile între România și Bulgaria în interesul liniștei și a păcii în Orient. Nu crede însă, că Bulgarii vor pute să se emancipeze de curentul nebun șovinist ce i-a cuprins de vre-o dece ani.

Se vede, că în punctul acesta șoviniștii bulgari se asemîna mult cu șoviniștii unguri.

În fine numita foie constată, că Bulgaria nu are să mulțamească independența sa puterii sale proprii, ci numai ajutorului Rusiei și României, și că încercările revoluționare bulgare în Macedonia n'au prospecte de a dobîndi succese mai însemnate și mai durabile.

Orî cum ar fi, întvederea dela Rusciuc și pregătirile, ce se fac pentru ea, indică o schimbare cel puțin pentru un timp ôre-care a cursului politice de după culise ruseci în Bulgaria.

Proiectele militare. Am amintit erî, că la 1 Noemvrie s'a ținut în Viena un consiliu comun de miuștri presidat de Majestatea Sa. Înainte de a-se ține consiliul, monarhul a primit într'o audiență mai lungă pe ministrul president Szell. Despre acest consiliu, foile din Budapesta publică următoarele sciri, ce li-se comunică din Viena.

Obiectul consiliului comun au fost **proiectele militare.** Proiectul despre chemarea rezervistilor de întregire, *va fi retras.* În decursul acestei săptămîni, guvernele vor presenta parlamentelor **proiecte noue**, în sensul cărora rezerviștii de întregire nu vor servi doi; ci numai **un an.**

După altă informație, guvernele **renunță la chemarea rezervistilor de întregire** și în schimb vor cere într'un proiect înmulțirea contingentului de recruți cu 15, eventual 20,000.

În congregația comitatului Bistriță, ținută Joia trecută, în cestiunea adresei comitatului Pojun, s'a primit cu mare majoritate următoarea rezoluțiune: „**Congregațiunea ia notă cu regret de adresa comitatului Pojun referitoare la memoriul, pe care acel comitat l'a adresat**

camerei deputaților cu privire la revisuirea art. de lege 44 din 1868, și din partea sa își exprimă dorința, că numita lege să nu fie revisuită, ci, din contră să fie executată în toată întinderea ei“.

Conclusul Sinodului din Arad.

Etă conclusul, ce s'a adus în ședința a II-a de la 2 Noemvrie a. c. a sinodului extra-ordinar al eparchiei Aradului:

„Avînd în vedere, că Sinodul eparchial în 30 Maiu (12 Iunie) a. c. conform prescrișelor „Statutului organic“ a săvîrșit alegerea de episcop pentru vîduvita eparchie a Aradului;

Avînd în vedere, că după § 98 din „Statutul organic“ scaunul episcopesc vacant trebuie întregit în timp de trei luni;

Avînd în vedere, că după dispozițiunile generale ale „Statutului organic“ p. I. biserica ortodoxă română își regulează, administreză și conduce afacerile sale bisericesci după dreptul ei canonic, ér cano-nul 25 al sinodului IV. ecumenic dispune, ca în trei luni să se facă hirotonirea de episcop pentru eparchia vîduvită;

Avînd în vedere, că autoritatea di-rigentă cea mai înaltă în biserica ortodoxă orientală este neînterupt legată de puterea episcopală;

Avînd în vedere, că scaunul episcopesc vacant nu este îndeplinit nici astăđi în a 7-a lună de la vîduvita lui;

Avînd în vedere, că din această cauză biserica din eparchia Aradului este lipsită de supraveghere și conducere arhipastorală, ér credincioșii sunt lipsiți de comuniunea darurilor spirituale rezervate ordinei episcopale și transmisibile numai de cătră episcopul diecesan;

Avînd în vedere, că această stare de lucruri alterează disciplina și aședămintele biserice, clătina ordinea morală și șgduie credința religioasă în popor;

Din aceste considerante bisericesci spirituale, cuprins de legitîmă îngrijire pentru sôrtea biserice, ér de altă parte pîtruns de sentimentul datoriei sale și de respectul legii, Sinodul Eparchial întrunit în sesiune extra-ordinară, dând expresiune sentimentelor sale de omagială supunere și neclintită fidelitate cătră Majestatea Sa, glorios purtător al coronei S-tului Stefan, și cu deplină încredere față de Înaltul guvern al M. Sale, în conformitate cu § 96 p. 12 din „Statutul organic“:

Însărcinează pe consistorul eparchial din Arad, ca prin o adresă cătră I. P. S. Sa

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Radda.

Novelă de Maxim Gorki.
(Urmare).

Adesea, în timpul nopții, Loiko pornia în stepă departe, și i-se audia viora plîngînd până în zori; își plîngea libertatea mîrtă și, cât timp noi eram încă culcați, îl ascultam, îngrijați și gîndiam:

— Ce e de făcut? Când două stînci se rostogolesc una peste alta, nu e bine să te bagi între ele, căci ai pute fi sdrobit!...

Odată eram adunați și vorbiam de treburile nîstre; ne cuprinse o plictisélă.

— Cîntă-ne ceva, înveselesce-ne sufletul! dîse Dănilă cătră Loiko.

Loiko aruncă o privire spre Radda, care era întinsă nu departe de el, cu ochii ridicați spre ceriu, și viora vibra ca inima unei fete.

Loiko cînta:

He! hop! Să mergem pe câmpie
Calul meu, ținut de mîna mea de fer
Mă duce, de cređi, că alérgă pe pustie,
Fugi! Inima-mi arde, și-mi svîcnesce 'n creer.

Radda întorse capul, și ridicându-se, zîmbi cătră cântăreț.

El se înfierbîntă și urmă:

He! hop! Să mergem făr' de încetare,
Amicul meu, alérgă ca gîndul!
Largă-l stepa négră-l a ta resuflare
O nópte!... dér calul e lute ca vîntul
Alérgă, sbóră, oóma îi fálfaee 'n sbor
Atinge aprópe luna, — ér eu stau să mor.

Ah Dumneđeule, acesta a fost un cântec! Nimeni nu mai scie astăđi cînta așa! Dér Radda îi dîse cu un ton sarcastic:

— Nu sbura așa sus, Loiko, ai pute căde de acolo cu nasul într'o mocirlă și ți-ai murdări mustețele.

Loiko îi aruncă o privire sêlbatică, dér nu rspunse nimica.

El cîntă mai departe:

He! hop! repede! Sórele rêsare
Er noi, va! l' trebuie să ne culcăm

He! hop! Etă gîua, și 'n lumina mare
În rușine noi ne cufundăm!

— Etă un cântec frumos, dîse Dănilă, în viața mea n'am auđit altul, ca acesta; dracul se-și facă o pipă din pielea mea, decă mint!

Bêtrănul Nour își rêsucea mustețele și dădea din umeri, de plăcere; acest cântec îndrăsneț ne-a fermecat pe toți.

Numai Raddei nu i-a plăcut.

— Așa țirăiau odată greerii, vrînd să imiteze strigătul vulturului, dîse ea.

Auđind aceste vorbe, ni-se părea, că ne-a aruncat cineva zăpadă 'n față.

— Vrîi, se-ți trag o chelfeneală Radda? îi strigă Dănilă.

Dér Sobar își aruncă căciula la pămînt și dîse galben, ca cêra:

— Stăi Dănilă! La un cal sburdalnic îi trebuie zăbală de oțel. Dă-mi pe fică-ta de nevastă!

— Etă o vorbă! dîse Dănilă zîmbind. Ia-o, decă vrîi și decă poți.

— Bine, rêsponse Loiko.

Și întorcîndu-se spre Radda:

— Ei bine, frumușica mea, ascultă-mă puțin și nu fi așa fudulă. Eu am vîđut multe fete în lume, dér nici una nu mi-a atins inima. Tu, Radda, tu mi-ai robit'o. Ce e de făcut? Decă a fost scris să fie, se race întotdăuna. Te iau de nevastă înaintea lui Dumneđu, pe ondrea mea, înaintea tatălui tîu, și înaintea acestor ômeni! Dér să nu mi-te împotrivesci, eu sunt om liber și am să trăsesc, cum sciu eu!...

Se apropiă de dînsa, cu dinții încleștați și cu ochii înflăcărati. Vîđurăm, cum îi întinse mîna.

— Etă, gîndiam noi, Radda a aruncat un laț în gâtul unui fugar de stepă.

De-odată vîđurăm, cum Loiko ridică brațele în aer, apoi căđu pe spate!...

O minune! Credeai, că un glonț a atins pe tîner drept în piept. Radda îi împleteci un biciu de piele pe lîngă picior și îl trase cătră dînsa, ceea-ce îl făcu să cadă.

Fata rămase culcată fără se se misce și zîmbia tîcînd. Loiko, ședînd jos, își

Metropolitul bisericii rom. gr. or. din Ungaria și Transilvania espunând situațiunea actuală în care se află biserica în eparhia Aradului, pe lângă subțernerea prezențială conclud, *se fie rugat I. P. S. Sa se stăruie pentru faptilă îndeplinire a scaunului episcopesc*, conform dispozițiilor canonului bisericesc și § 98 din „Stat. organic“.

Despre decursul Sinodului vom publica mâne un raport amănunțit.

Lipsă de demnitate națională.

— Urmare. —

În întreaga scrisoare se atribuie clerului și inteligenței mirene din Sălăgiu o atitudine, ba chiar acțiune ostilă față de învățătorimea de aici în ce privesc salariile învățătoresci și alte afaceri materiale învățătoresci, personale. Domnii subscriși cu nimica nu dovedesc aserțiunea lor temerară, nu spun nici un cas concret, ci dau din frase și bombe. Apoi decă e așa treba, îni voiți permite eu a-le presenta câte-va împrejurări, fapte concrete, cari sunt diametral opuse afirmărilor lor, și din cari va apăre, că clerul și inteligența mirenă română din Sălăgiu și în ținuta sa referitoare la învățământul popular și în raportul său către învățători, e demnă de bunul renume, de care se bucură în toate părțile locuite de Români.

Să începem cu „întrarea în vigore a articolului de lege XXVI din 1893“, prin care se intenționează și se realizează ameliorarea stărei materiale a învățătorilor prin ridicarea salariului învățătoresc la minimum de 300 fl. (600 cor.) și introducerea quinquenalelor.

Unde pe timpul acela se găsea învățător cu 300 fl. salariu? Afară de 2 sau 3 stațiuni învățătoresci numai la câte-va școli atingea cifra de 200 fl., er în cele mai multe locuri abia era 50—60—80—100—120 fl. Cine, cari au fost acei bărbați, cari cutrierând comunele, în cari era școlă românească, cu sacrificarea „eu“-lui său, punând la o parte ori-ce considerațiuni personale, au ridicat acele salare modeste la minimum fixat de lege?! Pote poporul, plugariul român, de dragul persoanei d-lor învățători și a plecat capul în jugul nou și greu? Pote „zelul“, rezultatele obținute (?) de singuraticii d-ni învățători a fost motorul, ce l'a făcut pe bietul țeran îngreunat cu biruri nenumărate, ca din amăritul său câștig să contribuie la ridicarea salariului învățătorului său? Nu cred să aibă cutezanța vre-un d-n învățător să atribuie persoanei și hărniciei d-sale său numai dispozițiilor legii liberalitatea poporului, căci acestuia îi sta în voie a cere ajutorul statului, decă nu voia să dea din al său diferența până la 300 fl.; er cât pentru a considera de motor al jertfei poporului persoana și hărnicia singuraticilor d-ni învățători: apoi poftescă dovești eclatante în arhivele parohiale și pretoriale, recursele nenumărate ale d-lor învățători pentru esecvarea lefei, căci de dragul

ochilor d-lor-sale poporul nu prea voescă a plăti, atât de încântat e. — Da, da, d-nii mei! *Clerul și inteligența mirenă din Sălăgiu*, adusă prin legea sus menționată într'o stare penibilă, a pus umăr la umăr și protopopi, preoți și inteligenți mireni cu iubire de neam umblau din comună în comună, țineau vorbiri cu orele întregi, versau sudori crunte în a capacita pe poporul până acolea luminat (!) de d-nii învățători, er domniile lor în lupta cea grea pentru susținerea caracterului școlilor noastre, erau aceia, cari priviau nepăsători, ba pote mulți dintre ei ar fi dorit dără mai bucuros a primi ajutor de stat, căci vedî Dómne! îl primesc mai regulat, decă salariul repartiat pe popor. Un simpotom acesta dureros, caracteristic a stărilor sufletesci ale acelor ómeni, înainte că-rra binele obștece, școlă și caracterul ei nu vin în considerare, când e vorba de interesele lor private — personale.

Să mergem mai departe.

După-ce salarele în tot locul, unde nu mai a fost posibil din partea materială a poporului, s'au ridicat la suma cerută, zelul clerului și al inteligenței mirene n'a stagnat, ci cu o adevărată iubire de neam a început, respective a continuat esercierea actelor de caritate față cu școlile și învățătorii români.

Institutul de credit și economii „Silvania“ a cumpărat în Șimleu spre scop școlastic două edificii: unul pentru școlă de fete a „Reuniunii femeilor Române Sălăgene“, pe care tot „Silvania“ o și susține, altul pentru școlă confesională grecească, română din Șimleu, dând și învățătorului acestei școli un ajutor anual de 200 cor. De asemenea ajută și elevii și dă ajutoare și unor învățători din comunele rurale, dovadă „analele“ institutului. Reuniunea femeilor în tot anul aranjază sərbarea „pomul Crăciunului“ pentru îmbrăcarea cu haine de érnă a multor elevi săraci. Pote se fac toate acestea din inițiativa din punga și din zelul d-lor învățători. ? Ori nu se fac toate acestea din inițiativa celor de un sânge cu ei? Ba și singuraticii d-ni din cler și inteligența mirenă, dau în tot anul câte 20—30 cor. și mai mult pentru premiarea învățătorilor zeloși er scopul acestor premieri nu e dór încătușarea, ci remunerarea după putință a celor demni, cu mijloce materiale cam puține ce-i drept, dér mult mai sus trebuie să considerăm încurajarea morală, ce rezultă de aici.

Ași mai puté enumera încă forte multe fapte de acest fel, cari se săvârșesc și cari toate arată clerul și inteligența mirenă română din Sălăgiu într'o lumină cu totul diferită de cea în care o presentă cei 21 d-ni învățători; mă mărginesc însă acum să amintesc cununa tuturor acțiunilor îndreptate spre promovarea materială a d-nilor învățători români sălăgeni, acte, cari și a căror amintire dulce vor rămâne în etern gravate în inimile celor, ce știu aprecia sacrificiile depuse pe altariul culturai române, cari un singur scop au, ca prin

emulare nobilă să dea avânt învățământului, să deștepte și să nutrească zelul învățătorilor; aceste fapte sunt donurile anuale ale meritosului bărbat Ilustrul domn George Pop de Băsesci. El în tot anul dă 2 premii de o valóre mare. o vacă cu vișel, o scrofă cu porci, fie-care pentru câte un învățător dintre cei mai zeloși.

Aceste fapte sunt cătuși, d-lor 21 de învățători? Séu aceste sunt mai de desprețuit, decă cei anumiți 50 zloți, ? În ochii celor 21 d-ni pote că da și decă mai au soți de principii, atunci suntem aprópe de plinirea prorociei fericitului bérân Simeon cândva Bocsa: „Eu voiți muri, dér voi veți vedé, că școlile române prin dascălii români vor cadé.“

Nu mai aceste câte-va date concrete le amintesc acuma și așa fi putut să nu amintesc nici unul, căci e destul a spune, că în fruntea clerului român din Sălăgiu stă un Barbolovicu cu adjutanți devotați, er în fruntea inteligenței mirene un George Pop de Băsesci, un Andreiu Cosma (timp de mai mulți ani fost vicepresedinte în adevér vrednic, al reuniunii învățătorilor români Sălăgeni) și alții și alții, tot atâtea nume falnice în viața națională a Sălăgiului! Nu mă simt chemat a aduce elogiile acestor mari conducători; așa ofensa modestia lor, iubirea nemului și a culturai române, de care e plină inima lor nobilă, a cărei manifestare admirabilă, strălucitoare o constituiesc sacrificiile lor depuse pe altarul națiunii, a căror răsplată nu o putem oferi noi în cuvinte debile, nici nu o ar primi, căci nu sunt lacomi de mulțămile publice. I-am amintit însă, ca să judece ori-ce om nepreocupat și cu judecată bărbătescă, că sub conducerea unor astfel de bărbați providențiali, se pote óre admile esistența unui cler și inteligență mirenă română atât de mică la suflet, ca să-și pună mintea în a persecuta pe unii d-ni învățători nevinovați (!?), a sumuța pe popor contra lor și a-i pune în cătuși grele, din cari ei acuma vor să se elibereze?!

Dér să vedem acuma spiritul, ce se oglindează din împrejurarea, că cei 21 d-ni învățători un subscris și publicat în „Szilagy“ manifestul „Felébredésünk“.

Aici fără să vréu îmi vine să le pun acelor domni întrebarea, decă au înțeles rostul acelu manifest seu ba? Oăci decă l'au înțeles pe deplin și totuși l'au subscris, atunci au comis un duplu păcat: unul negând adevérul faptic, altul pășind pe un teren de luptă pregătit de fostul lor coleg de tristă amintire. Herczeg Péter. Căci presupunând, că dóra s'ar întâmpla unele casuri, când la aparență ar puté învinovați pe conducătorul școlii cu indiferentism seu pote chiar cu pornire dușmănoasă în ceea-ce privesc persoana și venitul învățătorului, să poftescă respectivul domn a păși pe calea legală, căci sunt superiori legali, cari nu vor întârdia a mustra și pedepsi după merit pe cel vinovat; este

însé o mare calamitate pentru dênșii, că pe acéstă cale se cere dovedirea celor afirmate, căci aceste foruri nu se mulțumesc cu frase bombastice ca „Szilagy“, și „opiniunea publică“ a lui „Szilagy“ ci pretind dovești concrete. Ergo, decă au știut și au priceput, ce au subscris, cu drept cuvânt li-se pote imputa réutate.

(Va urma.)

SCIRILE DILEI.

— 22 Octombrie v.

Despărțământul „Clușiu“ al „Asociațiunii“ și-a ținut la 2 Noemvrie n. adunarea generală estra-ordinară. Adunarea a fost slab frecventată. S'au luat măsurii pentru a deștepta în popor un mai viu interes față de „Asociațiune“ și s'a decididicarea unui monument lui Olteanu, care a donat „Asociațiunii“ 100 mii cor. S'a mai decis ținerea de prelegeri populare în cercul Clușului și la fine s'a cetit o disertatiune a studentului V. Meruțiu, „Din viața și activitatea literară a poetului G. Coșbuc“, schiță biografică literară.

Dar pentru biserică. Curatoratul bisericii române unite din Cojocna aduce viile sale mulțumite ilustrei familii Mocsonyi, care a dăruit suma de 200 cor. pentru terminarea zidirei bisericii.

Țarul la Roma. Țarul Nicolae va merge la Roma pe la mijlocul lunei Ianuarie 1903. El va petrece patru zile în Roma, ca óspe al regelui. Țarul va visita și pe Papa.

Maghiarisare. „Deutsches Tagblatt für Ungarn“ din Timișóra scrie, că „Reuniunea națională („nemzeti szövetség“) din Ungaria-de-sud“ a lansat un apel către toți comercianții din Timișóra, cari au firme germane la prăvăliile lor, să-și pună firme maghiare în locul celor germane. Apelul e semnat de Kapdebo G., president, și Nic. Lendvai secretar. Primul este vice-spanului comitatului Timiș al doilea este vice-notarul comitatului evreu maghiarisat din Löwy. }

Atentat contra unui avocat. Din Oravița i-se anunță lui „Bud. Hirlap“ de la 4 Noemvrie: În coridorul edificiiului judecătorei cercuale, locuitorul din Ciclova Brinzei Trifon a atacat pe avocatul Dr. Petru Cornian, care într'un proces representa pe părinții lui Brinzei. Acesta a străpuns de trei ori în spate pe avocatul Cornianu, care cădú. Rănilor avocatului sunt grave. Atentatorul a fost legat și arestat imediat.

Pentru masa studenților români din Brașov au intrat de la institutul de credit „Vlădeasa“ din B.-Huedin 10 coróne. Primescă onorata Direcțiune a băncei „Vlădeasa“ cele mai călduróse mulțămite pentru ajutorul trimis. — Direcțiunea școlilor medii gr. or. române.

luă capul între mâni și îl stringea, ca și cum s'ar teme, să nu plesnescă. Câte-va minute după aceea, se sculă și plecă în stepă, fără să se mai uite la noi.

Nour își șopti la ureche:

— Du-te, și vedî ce are de gând să facă.

Eu mă tîraî după Sobar, în întunecul nopții.

* * *

Makar își scutură pipa și o umplu din nou. Eu mă învălii în mantau mea și culcându-mă pe pământ, mă uitam la fața lui, pârliță de arșiță și de vânt. El dădea din cap, fața îi era cuprinsă de o serioșitate estraordinară și murmura cuvinte neînțelese; mustețele lui gróse și cărunte se mișcau, er vântul se juca cu buclele lui. Era asemenea unui stejar bérân, pârliț de fulgere, dér încă tot viguros, voinic, și mândru de forța sa. Marea urma a șopti mereu cu șermul, er vântul aducea neconținut vîjeitul spre stepă.

Nonka și-a terminat cântecul, er

norii îngrămădiți pe ceriu făceau nóptea de tómnă încă și mai neagră și mai înfricoșată.

*

— Loiko mergea încet, urmă Makar, cu capul plecat și cu brațele atîrnând în jos; ajuns în apropierea rîului, se aședă pe o piatră și suspina. Inima mi-se strîngea de milă, audînd suspinul acesta adénc, dér nu mă apropiai de el. Nu poți să alungî mahnirea cu un cuvânt. Nu-i așa? El rămase așa o óră, două óre, trei óre, fără a se mișca.

Eu stăteam întins nu departe de el. Nóptea era senină, luna apăru dintre nori și își răspânda lumina argintie asupra stepei.

De-odată vîd pe Radda, eșind dintre corturi și apropiându-se cu pași repeși.

Inima mi-se umpluse de bucurie.

— Imi place, gândiam eu. Uite, ce fată curagioasă e Radda asta!

Acum ajunse aprópe de tot, dér el nu o vedea.

Li puse mîna pe umér; el tresări

și luă mînilor de la față și își ridică capul. Vedéndu-o, sări în sus și își puse mîna pe cuțit.

— Dumneóeule, mă gândeam eu, are să o omórá!

Eram pe aci, să mă arunc între ei, când audii vocea Raddei:

— Lasă cuțitul, ori îți sbor creerii! Și vedeam, că ține în mână un revolver, pe care îl îndreptă spre fruntea lui Sobar. Ce diavol de fată!

— Ei bine, gândiam în mine, acum partida este egală, să vedem, ce se va întâmpla?

Radda își puse revolverul înapoi, la cingătoare, și duse către Sobar:

— N'am venit, să ucid, ci să ne împăcăm; aruncă-ți cuțitul.

Loiko se supuse și încrețindu-și sprincenele, se uită la ea în ochi. Era un spectacol estra-ordinar: aceste două ființe stând în picioare și privindu-se una pe alta, ca nisece fiare sălbaticé, și améndoi atât de buni, atât de voinici! Luna strălucitoare îi privia din înălțimile ceriu-

lui; ea și cu mine, eram singurii martori ai acestei drame.

— Ascultă-mă, Loiko, eu te iubesc! îi duse Radda.

Loiko dădu din umeri, ca și cum ar fi fost legat de mîni și de picioare.

— Eu am vedut destui feciori voinici, dér tu ești mai frumos și mai voinic, decă toți. Nu era nici unul, care să nu fi fost gata a-și rade mustețele, decă a-și fi clipit numai din ochi; toți ar fi cădú la picioarele mele; nu aveam, decă să vréu. Dér nu mi-a plăcut nici unul. Toți ar fi ajuns nisece găini plouate, după însurătóre. N'au mai rămás, decă forte puținî țigani, în adevér îndrășneți și curagioși. Tu ești unul dintre aceștia, Loiko. N'am iubit încă pe nimeni, pe tine te iubesc! Dér imi iubesc și libertatea. Și dragostea libertății mele e mai mare, decă dragostea, ce o am pentru tine. Fără tine n'asî puté trăi, cum nici tu n'ai puté trăi fără mine. Étă de ce vréu, să fi al meu cu trup cu suflet. Mă auți tu Loiko?

(Va urma.)

Escompt de polițe, cu condițiile cele mai favorabile

Incasso de Rimesse, Cheques și asignații.

Cumpărare și vânzare de monede. Efecte și devise.

Rescumperare de tot felul de Cupoane, fără provision.

Câștigul principal 1.000,000 Coróne.

Losuri de classă

pentru tragerea din 20 și 21 Noemvrie 1902 se capătă la

MIHALOVITS & NUSSBÄCHER

Misa pentru

	$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{8}$
Coróne	12.—	6.—	3.—	1.50 b.
Lei noi	12.70	6.35	3.20	1.60 b.

La trimitere cu poșta pentru listă și porto 40 bani mai mult Lei —.60 mai mult.

Deposit permanent de Serisuri fonciare ale institutului fonciar din Sibiu și ale casei de păstrare cu cursul cel mai favorabil.

Acordă împrumuturi pe Efectele notate la bursele din Viena și Budapesta, până la 90% din valoarea cursului.

Deposit permanent de losuri permise spre vânzare.

Primește depuneri de bani cu procentele cele mai favorabile.

Au sosit

Bere de Budweiss

BUDWEISER URQUEL

prospătă, din berăția cea mai veche, fondată la 1795,

la RESTAURAȚIA FORKERT,

2 Târgul boilor nr. 2. Păharul cu 9 cr.

2-2 (733)

Atelier nou dentistic.

Am onorea a aduce la cunoștința On. public că **am deschis**

Atelierul meu de tehnică dentistică

în Strada Vămii nr. 13,

și execut ori și ce lucru în bransa acesta după cel mai nou sistem prompt și ieftin.

M. Gizelt,
dentist
13. Strada Vămii 13.

2-4 (732)

Cursul la bursa din Viena.
Din 7 Novembre n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120.45
Renta de coróne ung. 4%	7.65
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	90.15
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	97.35
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	98.—
Bonuri rurale ungare 4%	202.—
Bonuri rurale croate-slavone	157.—
Impr. ung. cu premii	101.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	100.80
Renta de argint austr.	120.50
Renta de hârtie austr.	100.20
Renta de aur austr.	91.45
Losuri din 1860.	150.—
Acții de-ale Băncii austro-ungară	15.57
Acții de-ale Băncii ung. de credit.	707.—
Acții de-ale Băncii austr. de credit	676.50
Napoleonori	19.07
Marci imperiale germane	116.85
London vista	239.10
Paris vista	95.15
Rente austr. 4% de coróne	95.15
Note italiene	—

921-1902
vegrh szám.

ÁRVERÉSI HIRDETME NY.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a brassói kir. törv.-szék 1902 évi 8409 számú végzése következtében, Puscariu József ügyvéd által képviselt „Albina” hit. int. javára Tischler János ellen 620 kor. s jár. erejéig Keresztényfaluban 1902 évi Szeptember hó 3-án fogantatosított biztosítási végrehajtás utján felül foglalt és 1680 kor — filre becsült házi butorok, igavonó állatok és gazdasági eszközökből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatulnak.

Mely árverésnek a brassói kir. járásbíróság 1902 évi V. 1313 számú végzése folytán 620 kor. — fil. tőkekövetelés, ennek 1902 évi július hó 7-dik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 106 kor. 8) fillerben bíróság már megállapított, és a még fennmaradó költségek erejéig Keresztényfaluban alperes lakásán leendő eszközzésre 1902 ik évi November hó 13-dik napjának délelőlt 10 órája határidőül kitűzetik.

Egyszermind felhivatnak mindazok kik az elárverezendő ingóságok v. telarából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árve és megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadai, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a v. telár fölöslegére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Brassó 1902 évi október hó 26-ik napján.

Tankó János,
kir. bír. vghjtó.

Săpun în rude

SCHICHT.

MARCA:

Cerbu și Cheia

Săpunul cel mai bun și cu spor de aceea cel mai ieftin.

Se capătă pretutindeni

(725)4-40.

Cursul pieței Brașov.
Din 8 Novembre n. 1902.

Bancnot rom. Cump.	18.90	Vând.	18.94
Argint român.	18.8)	"	18.88
Napoleonori.	19.04	"	19.07
Galbeni	11.20	"	10.30
Ruble Rusesco	2.54	"	—
Marci germane	117.25	"	—
Lire turcesco	21.40	"	21.50
Seris fonc. Albina 5%	101.	"	102.1

Schimbare de local.

Subscrisul aduc la cunoștința On. Public, că mi-am strămutat **Magazinul de încălțăminte** din Strada Porții nr. 34, tot în aceeași Stradă sub nr. 8, vis-à-vis de giuvarierul A. Resch. cu distincă stimă 4-5

IOAN D. AVRIGEANU
Deposit și confecțiune de încălțăminte, Brașov, Strada Porți nr. 8

Abonamente la „Gazeta Transilvaniei“

numărul cu a 10 fil. se vinde la librăria Nic. I. Ciureu și la Eremias Nepoții.

și pot face ori și când pe timp mai îndelungat seu lunare.

Plecarea și sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov.
Valabil din 1 Octob. st. n. 1902.

<p>Plecarea trenurilor din Brașov.</p> <p>Dela Brașov la sud pesta:</p> <p>I. Trenul mixt la ora 5-20 min. dimiu. II. Tr. accel. (peste Clușiu) la ó. 2-45 m. p. m. III. Trenul de pers. la ora 8-13 min. séra. IV. Tr. acc. la orele 6-45 m. dimiu.</p> <p>Dela Brașov la Bucuresci:</p> <p>I. Trenul de persoane la ora 3-55 m. dim. II. Tren accel. la orele 6-55 m. dim. III. Trenul mixt la orele 11-40 a. m. IV. Trenul accel. la ora 2-19 min. p. m. (ce vine pe la Clușiu).</p> <p>Dela Brașov la Kezdi-Oșorheiu:</p> <p>I. Trenul de pers. la ora 5-19 min. dim. (are legătură cu Tușnad la ora 9-18, cu Ciuc) Szereda. la ora 10-45 min. a. m. II. Trenul mixt la ora 8-50 min. a. m. III. Trenul de per. la ora 3-15 m. p. m.</p> <p>Dela Brașov la Zărnesci (gar. Bartolomeiu)</p> <p>I. Trenul mixt la ora 9-2 min. a. m. II. Trenul mixt la ora 3-15 min. p. m. III. Trenul mixt la ora 8-50 m. dimiu.</p> <p>Dela Brașov la Ciuc-Gyimes:</p> <p>I. Trenul de pers. la ora 5-19 min. dim. II. Trenul mixt la ore 8-50 min. a. m. III. Trenul de pers. la ora 3-15 min. p. m. (are legătură cu linia Tușnad-Ciuc-Gyimes).</p>	<p>Sosirea trenurilor în Brașov:</p> <p>Dela Budapesta la Brasov:</p> <p>I. Tren aocel. la orele 10-4 m. séra. II. Trenul de persoane la ora 7-5) dim. III. Tr. accel. peste Clușiu la ó. 2-9 m. p. m. IV. Trenul mixt la ora 9-27 min. séra.</p> <p>Dela Bucuresci la Brașov:</p> <p>I. Trenul accel. la ora 2-18 min. p. m. II. Trenul mixt. la ora 9-23 min. p. m. III. Trenul pers., la ora 5— m. p. m. IV. Tren. de pers. la ora 7-55 min. dim. (care circulă numai Vinerea dela Predeal.)</p> <p>Dela Kezdi-Oșorheiu la Brașov:</p> <p>I. Trenul de persoane la ore 8-25 m. dim. (are legătură cu St.-Georgiu, Ciuc-Szereda óra 8-20.) II. Trenul de pers. la ora 1-53 m. p. m. (are leg. d-la Ciuc-Gyimes la 5.17 dim.) III. Trenul mixt, la ora 6-50 m. séra (are legătură dela Palanca la 8.54 dim.)</p> <p>Dela Zărnesci la Brașov (gar. Bartolomeiu)</p> <p>I. Trenul mixt la ora 7-02 min. dim. II. Trenul mixt la ora 1-12 min. p. m.</p> <p>Dela Ciuc-Gyimes la Brașov:</p> <p>I. Trenul de pers. la ora 8-25 m. dim. II. Trenul de pers. la ora 1-53 m. p. m. III. Trenul mixt la ora 6-50 min. séra. (Are legătură cu Tușnad-Diuc-Gyimes).</p>
--	--

AVIS.

Prenumeratiile la „Gazeta Transilvaniei“ se pot face și re-inoi ori și când la 1-ma și 15 a fie-cărei luni.

Domnii abonenti să binevoiască a arăta în deosebi, când voiesc ca espedarea să li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lămurit și să arete și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans“.